

- 3) Jos direktiivin 93/13/ETY liitteessä lueteltujen sopimusehtojen kohtuuttomuus on määritettävä ottaen huomioon myös sen 3 artiklan 1 kohdassa vahvistetut perusteet, täyttääkö sopimusehto tämän direktiivin 5 artiklassa vahvistetun selkeää ja ymmärrettävää laadintaa koskevan vaatimuksen, kun se vaikuttaa kuluttajan päätöksiin, jotka liittyvät sopimuksen täyttämiseen, ristiriitojen ratkaisemiseen lainantajan kanssa tuomioistuimessa tai tuomioistuinten ulkopuolella tai oikeuksien käyttämiseen, ja kun ehto on kyllä laadittu kieliopillisesti selvällä tavalla mutta sillä on oikeusvaikutuksia, jotka voidaan määrittää vain tulkitsemalla kansallisia oikeussääntöjä, joiden osalta ei ollut olemassa yhtenäistä oikeuskäytäntöä sopimuksen tekohetkellä eikä oikeuskäytäntö ole selkeytynyt myöhempinäkään vuosina?
- 4) Onko direktiivin 93/13/ETY liitteessä olevan 1 kohdan m alakohtaa tulkittava siten, että sopimusehto, josta ei ole neuvoteltu erikseen, voi olla kohtuuton siinäkin tapauksessa, että siinä annetaan sopimuspuolelle, joka tekee sopimuksen kuluttajan kanssa, valtuudet määrittää yksipuolisesti, onko kuluttajan suoritus sopimuksen mukainen, ja että kuluttaja tunnustaa siinä olevansa ehdon sitoma jo ennen kuin sopimuspuolet ovat tehneet mitään suorituksia?

(¹) EYVL 1993, L 95, s. 29.

Valitus, jonka Tulliallan Burlington Ltd on tehnyt 22.2.2018 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-120/16, Tulliallan Burlington v. EUIPO, 6.12.2017 antamasta tuomiosta

(Asia C-155/18 P)

(2018/C 240/14)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Tulliallan Burlington Ltd (edustaja: A. Norris, barrister)

Muut osapuolet: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) ja Burlington Fashion GmbH

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen tuomion, jolla hylättiin Tulliallan Burlington Ltd:n (TBL) kanne valituslautakunnan päätöksestä
- kumoaa valituslautakunnan päätöksen (tai vaihtoehtoisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen, jotta tämä tekisi unionin tuomioistuimen tuomion mukaisen ratkaisun)
- velvoittaa Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) ja Burlington Fashion GmbH:n (BFG) korvaamaan TBL:lle tästä valituksesta aiheutuneet kustannukset.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja (TBL) valittaa unionin yleisen tuomioistuimen tuomiosta sillä perusteella, että unionin yleinen tuomioistuin teki seuraavat oikeudelliset virheet:

- 1) Valitusperusteet, jotka koskevat EU-tavaramerkkiasetuksen (¹) 8 artiklan 5 kohdan rikkomista
 - a) Unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se ei tehnyt ”yhteyttä” koskevia päätelmiä.

- b) Lisäksi unionin yleinen tuomioistuin teki virheen, kun se katsoi, ettei TBL ollut toimittanut riittävää näyttöä erottamiskyvylle aiheutuvasta haitasta tai epäoikeutetusta hyväksikäytöstä.
- c) Todetessaan, ettei riittävää näyttöä ollut toimitettu, unionin yleinen tuomioistuin teki virheen i) asettamalla oikeudellisen riman liian korkealle ja ii) jättämällä relevantit todisteet huomiotta.
- d) Tosiasiassa unionin yleinen tuomioistuin olisi voinut tehdä vain sellaisen päätelmän, ettei erottamiskyvylle aiheutunut haittaa tai ettei sen lisäksi tai vaihtoehtoisesti ollut kyse epäoikeutetusta hyväksikäytöstä.
- e) Unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi virheellisesti TBL:n väitteet siitä, että valituslautakunnan päätös on virheellinen sen vuoksi, ettei siinä ilmeisesti otettu huomioon valituslautakunnalle esitettyjä todisteita.

2) Valitusperusteet, jotka koskevat EU-tavaramerkkiasetuksen 8 artiklan 4 kohdan rikkomista

- a) Unionin yleinen tuomioistuin ei katsonut, että valituslautakunnan olisi pitänyt pyytää lisätodisteita 8 artiklan 4 kohdan osalta tilanteessa, jossa ainoa keino, jolla valituslautakunta olisi varmistanut menettelylliset takeet, olisi ollut näiden todisteiden pyytäminen tai asian ratkaiseminen pelkästään 8 artiklan 5 kohdan nojalla ja asian palauttaminen 8 artiklan 4 kohdan osalta väiteosastolle. Unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt kumota valituslautakunnan päätös.
- b) Unionin yleinen tuomioistuin teki virheen pysyttäessään valituslautakunnan toteamuksen siitä, ettei TBL ollut osoittanut 8 artiklan 4 kohdan mukaisten edellytysten täyttyvän. Unionin yleisen tuomioistuimen olisi pitänyt todeta valituslautakunnan tehneen virheen, kumota valituslautakunnan 8 artiklan 4 kohta koskevat päätelmät ja korvata ne omilla päätelmillään siitä, että 8 artiklan 4 kohta on rikottu.

Kanneperusteet, jotka koskevat EU-tavaramerkkiasetuksen 8 artiklan 1 kohdan rikkomista

- a) Unionin yleinen tuomioistuin teki virheen soveltamalla tuomiota Praktiker, koska unionin tuomioistuimen tuomion EUIPO v. Cactus (C-501/15 P, EU:C:2017:750) mukaisesti tuomiota Praktiker ei voida soveltaa aiempiin tavaramerkkeihin käsiteltävässä asiassa.
- b) Lisäksi tai vaihtoehtoisesti unionin yleinen tuomioistuin teki virheen soveltaessaan tuomiota Praktiker, koska tätä tuomiota ei sovelleta kauppakeskuksen palveluihin.
- c) Vaikka TBL:n aiemmat tavaramerkit kuuluisivat ”vähittäispalvelujen” alaan ja tämän vuoksi tuomion Praktiker soveltamisalaan, unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi tuomiota Praktiker virheellisesti sillä tavoin, että se välttämättä estää päätelmän sekaannusta aiheuttavasta samankaltaisuudesta.
- d) Koska unionin yleinen tuomioistuin teki virheen tuomion Praktiker soveltamisessa, se joko i) jätti arvioimatta sekaannusvaaraa tai ii) jätti siirtämättä tämän arvioinnin tekemisen valituslautakunnalle. Tässä tilanteessa sillä oli velvollisuus ryhtyä jompaankumpaan näistä toimenpiteistä.

⁽¹⁾ Euroopan unionin tavaramerkistä 14.6.2017 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/1001 (EUVL 2017, L 154, s. 1).